

BOEKBESPREKINGEN

J. C. MACDOUGALL en G. S. NIXON. *A Guide to Dental Therapeutics*. 223 blz. Uitgave: Cassell, London 1961. Prijs geb.: f9,75.

Ter kenschetsing van de opzet van deze leidraad wordt aan de binnenzijde van het omslag meegedeeld dat hij is samengesteld door tandartsen, die tevens ervaren docenten zijn in dit onderdeel der tandheelkunde. Dit waarborgt een stofbehandeling vanuit de klinische hoek en tevens een benadering van de praktische toepassing van geneesmiddelen in de algemene praktijk. Het boek is in de eerste plaats bestemd voor de tandheelkundige student maar dit sluit zijn waarde niet uit voor de dagelijks werkzame tandarts.

Het schijnt het (loffelijke) streven te zijn van de thans aan bod zijnde Engelse auteurs om zich bij de behandeling van hun thema strenge beperkingen op te leggen. Zo is ook deze uitgave gekarakteriseerd door een beknopte en overzichtelijke inhoud die het juiste begrip alleen maar ten goede kan komen. Ook de druk bezette practicus zal zulks weten te waarderen.

Dat naast de specifiek tandheelkundige geneesmiddelen tevens een evenredige plaats is ingeruimd voor de algemeen werkende en daarvan met name de moderne farmaca in hun therapeutisch effect worden geanalyseerd, wordt, hoewel voor de hand liggend, volledigheidshalve vermeld. Ook in dat opzicht is aan te stellen eisen alleszins voldaan.

Hier en daar vestigt kennisneming de indruk dat de auteurs erop uit zijn geweest om zich niet aan koud water te branden. Dit zou men kunnen afleiden uit deze karakteristiek van karbolzuur:

„Phenol (5 per cent) is sometimes employed to destroy pulp remnants in root canals. A barbed broach carrying a little cotton wool moistened with phenol is used. This technique carries the risk of the phenol penetrating through the apex and causing apical necrosis”. (blz. 34).

Met minder dan de concentratie van phenolum liquefactum (84 %) gelukt het als regel niet deze manipulatie met succes toe te passen. Hoe etsend dit middel ook is, zo behoeft de aanwending ervan geenszins tot het genoemde gevolg te leiden. Dit is een onweerlegbare ervaring.

Ook het ontraden van formocresol bij de pulpabehandeling op grond van zijn irriterende werking doet geen recht wedervaren aan het preparaat als middel voor looing van een necrotische pulpa en bij de gangraentherapie. En zo treft men nog wel enkele te categorische uitspraken aan die niet de instemming van de ervaren practicus zullen kunnen verwerven. Maar dit zijn detailopmerkingen, die aan de waarde van deze gids op het gebied der geneesmiddelleer geen afbreuk doen. Deze waarde is vooral gelegen in de bondige, heldere en overzichtelijke uiteenzetting omtrent de thans in aanmerking komende farmacotherapeutica voor de tandarts.

P. H. BUISMAN

The Year Book of Dentistry 1961/1962. Series. 463 blz. Uitgave: Year Book Medical Publishers Inc. Chicago. Prijs: geb. \$ 7.50 (f29,85).

Naast de groep van 15 jaarboeken op onderscheidene gebieden der geneeskunde is het tandheelkundige analogon een even constante verschijning.

Door middel van excerpten van vier en een halfhonderd belangrijke artikelen van

bijna een even groot aantal auteurs wordt een overzichtelijk samenvattend beeld gegeven van de belangrijkste publicaties in aansluiting bij die, vervat in de voorafgegaane bundel referaten.

De namen van de vijf redacteurs voor de afzonderlijke rubrieken: conserverende tandheelkunde, preventieve en sociale tandheelkunde, orthodontie, prothetiek, mondziekten en pathologie, en chirurgie waarborgen een essentiële selectie en stellen de lezer in de gelegenheid om op overzichtelijke wijze kennis te nemen omtrent de vorderingen in de jongste periode zoals die hun neerslag hebben gevonden in de voor de practicus niet meer na te vorsen veelheid van vaktijdschriften. Afbeeldingen, ontleend aan de oorspronkelijke publicaties, ondersteunen de samenvatting evenals korte aantekeningen van redactiewege om op de kern van het onderzoek of het betreffende thema te wijzen.

Op het nut en de waarde van deze gids in de doolhof van vakliteraire activiteit van overwegend angelsaksische origine behoeft niet meer te worden gewezen: de regelmatige uitgave bewijst dat het aan genoegzame belangstelling geenszins ontbreekt. En met recht.

P. H. BUISMAN

Dr. H. BÖTTGER. *Das Teleskopsystem in der zahnärztlichen Prothetik*, 162 afb. in de tekst. 80 blz. Uitgave: Johann Ambrosius Barth, Leipzig, 1961. Prijs: geb. D.M. 14.60

De teleskoopkroon wordt door de schrijver als de beste en meest doeltreffende verankering gezien voor de partiële prothese. De retentie wordt bepaald door de wrijving tussen de cilindrische opbouw en de daaromheen nauwkeurig sluitende kroon die in de prothesebasis bevestiging vindt.

De constructie kan ook dienst doen ter immobilisatie van naar paradentose neigende gebitselementen, eensdeels door de prothese in situ daarnaast door onderlinge verbinding van de betreffende opbouwen. Weefselherstel van tandkasbot en wortelvlies wordt erdoor begunstigd.

Voor chirurgisch-prothetische en schisisbehandeling is het teleskoopstelsel de toepassingsmethode bij uitstek.

Aan de hand van een uitgebreide casuïstiek geeft de auteur een gedetailleerd beeld van de uitvoeringsmogelijkheden. In het laatste van de vijf hoofdstukken wordt op de laboratoriumtechniek ingegaan.

De schrijver ontveinst zich niet de gecompliceerdheid van de procedure, die ervaring en oefening vereist vooral wanneer het meer uitgebreide constructies betreft. Een en ander ligt echter naar zijn oordeel niet boven het bereik zelfs van studenten, zulks bijkennis van ervaring aan de prothetische afdeling van de Westdeutsche Kieferklinik.

Wie omtrent de praktische en technische uitvoering der onderscheidene toepassingsvormen voorlichting zoekt zal in het boekje de nodige aanwijzingen kunnen vinden.

P. H. BUISMAN